

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1041

26.02.2023 (134)

Εγκυκλοπαίδεια - Michael Kühnen

35 - ΕΙΡΗΝΗ

Παρόμοια με την ελευθερία, η ειρήνη είναι ένας από τους πιο καταχρηστικά χρησιμοποιούμενους όρους από τον κυρίαρχο μείον κόσμο.

Ο εθνικοσοσιαλισμός είναι η κοσμοθεωρία της βιολογικής σκέψης και επομένως δεν βασίζεται σε δόγματα που είναι ξένα προς τη ζωή και αντίθετα προς τη φύση (βλ. δογματισμός), αλλά στους φυσικούς νόμους της ζωής, ο σημαντικότερος από τους οποίους, εκτός από την κληρονομικότητα και τη διαφοροποίηση, είναι κυρίως η επιλογή, δηλαδή ο αγώνας για την ύπαρξη.

Σύμφωνα, λοιπόν, με το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης, ένας εθνικοσοσιαλιστικός λαός αγωνίζεται για την ελευθερία του, για τη διατήρηση και την ανάπτυξη του είδους του, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό. Αυτός ο αγώνας είναι ο βασικός νόμος της εθνικής ζωής, όλα υποτάσσονται σε αυτόν. Μόνο εκεί που διεξάγεται με επιτυχία, η ειρήνη έχει νόημα και είναι επιθυμητή. Ο εθνικοσοσιαλισμός απορρίπτει την ειρήνη με τίμημα τον εθνικό θάνατο.

Πραγματική ειρήνη είναι δυνατή μόνο όταν ένας λαός ως έθνος έχει αγωνιστεί για ελευθερία, κυριαρχία, αυτάρκεια και επαρκή ζωτικό χώρο και, ως εκ τούτου, έχει διεκδικήσει το δικαίωμά του στην αυτοδιάθεση.

Με τον τρόπο αυτό, ο εθνικοσοσιαλιστής σέβεται τα ζωτικά δικαιώματα άλλων λαών και φυλών, εφόσον αυτά δεν απειλούν εκείνα του δικού του λαού, και προσπαθεί να εξισορροπήσει τα συμφέροντα της ζωής στο πλαίσιο των μεγάλων τάξεων (βλ. επίσης Ράιχ).

Ως εκ τούτου, στο σημείο 2 του κομματικού του προγράμματος, το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα ζητά τη δημιουργία μιας δίκαιης ειρηνευτικής τάξης που θα σέβεται τα ζωτικά δικαιώματα της Γερμανίας χωρίς να

παραβιάζει τους άλλους λαούς.

Μια τέτοια ειρηνική τάξη επιδιώκεται από την κοινότητα του Νέου Μετώπου με την οικοδόμηση του Τέταρτου Ράιχ και μιας άριας κοινότητας εθνών (βλ. Άρια). Στην ατομική εποχή, η οικοδόμηση μιας τέτοιας αυτοκρατορίας δεν είναι πλέον δυνατή μέσω διακρατικών πολέμων, τους οποίους ο εθνικοσοσιαλισμός - σε αντίθεση με όλη την προπαγάνδα του Γκρουέλ που στρέφεται εναντίον του - απορρίπτει ως μείον επιλογή, αλλά μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω μιας επανάστασης των άριων λαών. Μόνο μια τέτοια επανάσταση ξεπερνά τις δομές του κυρίαρχου μείον κόσμου, που βασίζεται στην εκμετάλλευση και τον ιμπεριαλισμό, και καθιστά έτσι δυνατή μια δίκαιη ειρηνική τάξη ελεύθερων εθνών. Ως εκ τούτου ισχύει:

Ο εθνικοσοσιαλισμός είναι ειρήνη!

36 - ΜΠΡΟΣΤΙΝΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Το Νέο Μέτωπο είναι μια κοινότητα εθνικοσοσιαλιστών που υποτάσσονται σε μια ενιαία ηγεσία και σε μια δεσμευτική γενική γραμμή. Από τότε που απαγορεύτηκε το ANS/NA, δεν συγκροτούν πλέον δική τους οργάνωση, αλλά συμμετέχουν σε μετωπικές και μαζικές οργανώσεις, με τη βοήθεια των οποίων ηγούνται του πολιτικού αγώνα.

Οι μετωπικές οργανώσεις είναι ενώσεις εθνικοσοσιαλιστών για την προώθηση και την υλοποίηση ορισμένων ατομικών πολιτικών στόχων ή για τη διείσδυση και την ενοποίηση ορισμένων ομάδων και στρωμάτων του πληθυσμού. Μια μετωπική οργάνωση είναι επομένως πάντα μια εθνικοσοσιαλιστική οργάνωση και χρησιμεύει για τη στρατολόγηση νέων υποστηρικτών για τον εθνικοσοσιαλισμό. Με τον τρόπο αυτό, συγκεντρώνει πάντοτε τις δυνάμεις της σε έναν συγκεκριμένο στόχο και/ή σε μια συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα - αλλά πάντοτε σε σχέση με τη στρατηγική και επομένως σύμφωνα με τη γενική γραμμή του Νέου Μετώπου.

Έτσι, οι μετωπικές οργανώσεις αποτελούν, τρόπον τινά, το συνδετικό κρίκο μεταξύ των τακτικών αναγκών του καθημερινού αγώνα (βλ. Τακτική) και της μακροπρόθεσμης στρατηγικής για την κατάληψη της εξουσίας.

Οι μετωπικές οργανώσεις είναι οργανώσεις στελεχών, δηλαδή δημιουργούνται, διατηρούνται και ελέγχονται χωρίς περιορισμούς από εθνικοσοσιαλιστικά στελέχη.

Αρχικά, ο Εθνικοσοσιαλισμός της Νέας Γενιάς στη Γερμανία σχημάτισε δύο μετωπικές οργανώσεις: την NSDAP/ΑΟ για τον προπαγανδιστικό υπόγειο αγώνα και την ANS ως τον νομικό βραχίονα του κινήματος. Μετά τη συγχώνευση του ANS με τους "Εθνικούς Ακτιβιστές" για τη δημιουργία του ANS/NA, η ταχεία

ανάπτυξη επέτρεψε και επέβαλε την εμφάνιση άλλων μετωπικών οργανώσεων - όπως ο "Freundeskreis Deutsche Politik" (Κύκλος Φίλων της Γερμανικής Πολιτικής) για τη στρατολόγηση της παλαιότερης γενιάς, η "ANS-Betriebszellenorganisation" (Οργάνωση Εργοστασιακών Πυρήνων του ANS) για τη δουλειά στα εργοστάσια και η "ANS-Mädelbund" (Ένωση Κοριτσιών του ANS) για τη στρατολόγηση ενός νεανικού εθνικοσοσιαλιστικού γυναικείου κινήματος.

Όλοι έπεσαν θύματα της απαγόρευσης της SNE. Αλλά ακόμα και μετά από αυτή την απαγόρευση και ιδιαίτερα μετά από αυτήν, το έργο των μετωπικών οργανώσεων είναι ζωτικής σημασίας για τον πολιτικό αγώνα.

Ως γέφυρα μεταξύ στρατηγικής και τακτικής, οι μετωπικές οργανώσεις διατηρούν το πνεύμα και το ύφος του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος και αποτρέπουν την αστικοποίηση, τον "εθνικό εκδημοκρατισμό", την προσαρμογή και τη διαφθορά από το κυρίαρχο σύστημα.

37 - LEADER

Το εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα οργανώνεται σε όλα τα επίπεδα σύμφωνα με την αρχή του Φύρερ. Στην κορυφή του κόμματος, επομένως, βρίσκεται ένας κομματικός ηγέτης προικισμένος με σχεδόν απεριόριστη εξουσία και ευθύνη, ο οποίος, μετά την κατάληψη της εξουσίας, γίνεται επίσης επικεφαλής της κυβέρνησης του Εθνικοσοσιαλιστικού Λαϊκού Κράτους (βλ. Κράτος).

Ωστόσο, ο ηγέτης του κόμματος είναι και παραμένει - όπως και κάθε άλλο μέλος του κόμματος - εργαλείο του κόμματος στον αγώνα του για τη Νέα Τάξη και υποταγμένος στην κομματική γραμμή του (βλ. Γενική γραμμή).

Το Κόμμα δεν υπάρχει για χάρη του ηγέτη, αλλά ο ηγέτης του Κόμματος υπηρετεί το Κόμμα.

Γι' αυτό ο εθνικοσοσιαλισμός της νέας γενιάς απορρίπτει αυστηρά τη λατρεία της προσωπικότητας και διδάσκει την πρωτοκαθεδρία του κόμματος, στο οποίο ενσωματώνεται συλλογικά η θέληση του έθνους για ζωή (βλ. επίσης Θέληση).

Αντίθετα, οι εθνικοσοσιαλιστές σέβονται τον δημιουργό του εθνικοσοσιαλισμού, τον Αδόλφο Χίτλερ, ως τον ΗΓΕΤΗ, ο οποίος ήταν κάτι περισσότερο από τον κομματικό ηγέτη του Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος και στον οποίο ενσωματώθηκε εξίσου η φυλή των Αρίων στο σύνολό της, η Γερμανία, ο εθνικοσοσιαλισμός και το κόμμα.

Μόνο που είναι εθνικοσοσιαλιστής που λατρεύει τον Αδόλφο Χίτλερ και τον αντιλαμβάνεται μόνο αυτόν ως ηγέτη!

Αυτή η στάση δεν αγνοεί τα λάθη και την τελική εξουσιαστική-πολιτική αποτυχία του πολιτικού Αδόλφου Χίτλερ και δεν θέλει να τον μιμηθεί και να τον

αντιγράψει. Αναγνωρίζει όμως στον Φύρερ τη μοναδική, εξαιρετική προσωπικότητα, τον τελευταίο μεγάλο Άριο κατακτητή, τον Γερμανό εθνικό ήρωα, υπό τον οποίο η γερμανική ιστορία βρήκε την κορύφωση και την ολοκλήρωσή της, και τον ιδιοφυή άνθρωπο της θέλησης και οραματιστή της καμπής των καιρών, με τον οποίο ξεκίνησε ένας νέος χρόνος και μια νέα εποχή.

Ο Αδόλφος Χίτλερ, ο FUHRER, είναι η μορφή σωτηρίας της Άριας φυλής (βλέπε επίσης Heil).

Επομένως, μετά από αυτόν, κανείς δεν μπορεί και δεν μπορεί να διεκδικήσει τον τίτλο "Φύρερ" για τον εαυτό του και να συγκρίνει τον εαυτό του με αυτόν- κανείς δεν μπορεί και δεν μπορεί, όπως ο Αδόλφος Χίτλερ, να εξισώσει το δικό του πρόσωπο με τη Γερμανία, την ιδέα ή το κόμμα και να διεκδικήσει έτσι για τον εαυτό του το ίδιο πράγμα που φυσικά αναλογούσε στον Φύρερ λόγω της ιδιοφυΐας του.

Θα συνεχίσουν να υπάρχουν ηγέτες του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος και σύντροφοι της ηγεσίας σε όλα τα επίπεδα, αλλά υπάρχει μόνο **ένας** ηγέτης: ADOLF HITLER!

38 - ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΗΓΕΤΗ

Η αρχή του Φύρερ είναι η οργανωτική αρχή του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος στον αγώνα του για τη Νέα Τάξη. Μετά την κατάληψη της εξουσίας από το κόμμα, γίνεται επίσης η οργανωτική αρχή του αναδυόμενου εθνικοσοσιαλιστικού λαϊκού κράτους σε όλα τα επίπεδα.

Η αρχή της ηγεσίας είναι υποταγμένη στους στόχους που καθορίζονται στο πρόγραμμα του κόμματος και στη γενική γραμμή του κόμματος, δηλαδή είναι ένα μέσο για ένα σκοπό και όχι αυτοσκοπός. Δεν εξυπηρετεί τη φιλοδοξία, τη ματαιοδοξία ή τον εγωισμό των μεμονωμένων ηγετών, αλλά μόνο την αποτελεσματικότητα του αγώνα του κόμματος, και γι' αυτό πρέπει να διακρίνεται έντονα από τη λατρεία της προσωπικότητας, η οποία πρέπει να απορρίπτεται.

Η αρχή του Φύρερ βασίζεται στους δύο πυλώνες της "εξουσίας" και της "ευθύνης". Δίνει έτσι στον ηγετικό σύντροφο και πολιτικό ηγέτη μια σχεδόν απεριόριστη εξουσία πάνω στους υφισταμένους του, αλλά του επιβάλλει μια εξίσου σχεδόν απεριόριστη προσωπική ευθύνη, μέχρι και τη δέσμευση και θυσία της ίδιας του της ζωής, όπως ορίζεται στο κομματικό πρόγραμμα του Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος. Αυτό ισχύει σε όλα τα επίπεδα του κόμματος και αργότερα του κράτους. Η εξουσία και η ευθύνη βρίσκουν τα όριά τους αποκλειστικά στην ιδέα του εθνικοσοσιαλισμού και στην κομματική γραμμή του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος. Επομένως, δεν έχουν

ποτέ προσωπικό χαρακτήρα, αλλά απορρέουν από την αποστολή και τον αγώνα του κόμματος.

Μόνο το κόμμα παρέχει εξουσία και μόνο σε αυτό ανήκει η ευθύνη του ηγέτη συντρόφου. Αυτό περιλαμβάνει τον ηγέτη του κόμματος, του οποίου η εξουσία προέρχεται από το κόμμα και ο οποίος είναι υπεύθυνος απέναντι στο κόμμα.

Όχι το κόμμα είναι το εργαλείο του ηγέτη, αλλά ο ηγέτης είναι το εργαλείο του κόμματος!

Για κάθε μέλος του κόμματος, το κόμμα ενσαρκώνεται στον ανώτερό του, εφόσον ο τελευταίος είναι πιστός σε αυτό. Για τον ηγέτη του κόμματος, το κόμμα ενσαρκώνεται κυρίως στην Εθνικοσοσιαλιστική Γερουσία.

Στην αρχή μιας αγωνιστικής περιόδου, οι σύντροφοι της ηγεσίας βρίσκονται στη συγκεκριμένη καθημερινή μάχη. Όποιος αισθάνεται ότι καλείται σε ηγετικά καθήκοντα, κερδίζει την εμπιστοσύνη των συντρόφων, τους οδηγεί στη μάχη και υποτάσσεται στη γενική γραμμή, γίνεται έτσι σύντροφος ηγέτης και πρέπει να ηγείται όσο του επιτρέπουν οι δυνάμεις και οι ικανότητές του. Αργότερα, το κόμμα θα προχωρήσει σε στοχευμένη εκπαίδευση ελίτ, εκπαιδεύοντας συντρόφους στην ηγεσία και αναπτύσσοντάς τους εκεί όπου υπάρχει έλλειψη ηγετών (βλ. επίσης Εκπαίδευση ελίτ και εκπαίδευση ελίτ).

Μετά την κατάληψη της εξουσίας, η αρχή του Φύρερ θα ισχύει σε όλα τα επίπεδα της ζωής της εθνικής κοινότητας. Ωστόσο, η εθνικοσοσιαλιστική ηγεσία βασίζεται πάντα στις ακόλουθες 10 κατευθυντήριες αρχές:

1. Πειθαρχία κατά του κόμματος και της γενικής γραμμής του.
2. να κερδίζει την εμπιστοσύνη των οπαδών του. - Μόνο αυτός που κερδίζει και διατηρεί την εμπιστοσύνη των οπαδών του είναι ηγέτης.
3. Χωρίς προσωπικούς οπαδούς. - Όποιος αντλεί οπαδούς για το πρόσωπό του αντί για το κόμμα δεν είναι εθνικοσοσιαλιστής.
4. αίσθημα ευθύνης. - Να κάνει κανείς ό,τι μπορεί για να εκπληρώσει την αποστολή που του έχει ανατεθεί από το Κόμμα και να εγκαταλείψει οικειοθελώς τη θέση του όταν βρεθεί καλύτερη.
5. συντροφικότητα.
6. Δέσμευση και θυσία.
7. Δικαιοσύνη.
8. αυτογνωσία και αυτοπραγμάτωση. - Να γίνεις προσωπικότητα, να γνωρίσεις τον εαυτό σου με όλες τις δυνάμεις και τις αδυναμίες σου, να αξιοποιήσεις και να αναπτύξεις πλήρως όλες τις ικανότητες και τις δυνατότητές σου προκειμένου να υπηρετήσεις το Κόμμα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.
9. φαντασία. - Χωρίς φαντασία και ενσυναίσθηση, δεν υπάρχει ηγεσία.

10.δύναμη της θέλησης (βλ. θέληση).

Η αρχή του Φύρερ καθιστά την ηγεσία δυνατή και την καθιστά ιστορία. Το να είσαι ηγέτης δεν σημαίνει να έχεις προνόμια και να απολαμβάνεις εξουσία, αλλά σημαίνει: να θυσιάζεις περισσότερο, να εργάζεσαι περισσότερο, να αγωνίζεσαι περισσότερο και να υπηρετείς καλύτερα από τους άλλους!

Ακόμη και πριν από την επανίδρυση του NSDAP, η αρχή του Φύρερ ίσχυε ήδη εντός της *Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front*.

Διασκέδαση κάτω από τη σβάστικα

Ο εθνικοσοσιαλιστικός ακτιβισμός έχει και τις πιο ανάλαφρες στιγμές του! Ακολουθεί ένα απόσπασμα από το βιβλιαράκι του Gerhard Lauck "Fun Under the Swastika".

22.

Μπαίνοντας στην αγαπημένη μου καφετέρια, είδα έναν γνωστό μου να με καλεί ενθουσιασμένος στο τραπέζι του. Είπε ότι είχε κάτι να μου δείξει. Έβαλε το χέρι του στην τσέπη του και το έβγαλε προσεκτικά για να μην το δει κανείς άλλος που καθόταν εκεί κοντά.

Έκανα ένα τράνταγμα όταν αυτό που αποκάλυψε αποδείχθηκε ότι ήταν ένα αυτοκόλλητο NSDAP/AO *Niggers Beware*. Προφανώς, το πήρε από το διπλανό βιβλιοπωλείο, το οποίο "σπείρω" τακτικά. (Και τα δύο μαγαζιά τινάχτηκαν στον αέρα από τον σεισμό. Το βιβλιοπωλείο άνοιξε ξανά σε μια προσωρινή σκηνή. Θα το σπείρω όταν πάρω τα αυτοκόλλητα).

Είπε ότι επρόκειτο να το δείξει σε κάποιους άλλους ανθρώπους και του είπα ότι ήταν μια θαυμάσια ιδέα.

23.

Ο Χάινριχ εργαζόταν ως πολιτικός υπάλληλος του στρατού της Δυτικής Γερμανίας ("Bundeswehr"). Ήταν επίσης γνωστός ως ο "τοπικός ναζί".

Μια μέρα έφτασε μια άλλη ομάδα νεοσύλλεκτων, περίπου 150 άνδρες, για εκπαίδευση. Λίγες μέρες αργότερα, μια μεγάλη, 17" X 22", κόκκινη-λευκή-μαύρη αφίσα του NSDAP/AO εμφανίστηκε στον τοίχο ενός κτιρίου της βάσης.

Τρεις αξιωματικοί των στρατιωτικών μυστικών υπηρεσιών ("M.A.D.", όπως ταιριάζει) ήρθαν από το Αμβούργο για να ερευνήσουν αυτό το "αδίκημα". Φυσικά, ανέκριναν τον Χάινριχ.

"Όχι, δεν το έκανα εγώ. Και δεν ξέρω ποιος το έκανε", ήταν η ειλικρινής απάντησή του.

Μια εβδομάδα αργότερα τοποθέτησε ένα αυτοκόλλητο NSDAP/AO στο ίδιο σημείο που είχε ανακαλυφθεί η αφίσα.

Ο Χάινριχ και ο άγνωστος σύντροφος δεν συναντήθηκαν ποτέ. Αλλά μετά από αυτό ο καθένας ήξερε ότι δεν ήταν μόνος του.

